İLİ : GENEL
TARİH : 19.08.2016

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ ...

MÜMİN VE EMANET BİLİNCİ

Kardeşlerim!

Tevhid inancı, Mekke'de her geçen gün dalga dalga yayılıyordu. Müşrikler, bu durumu bir türlü hazmedemiyorlardı. Peygamberimiz (s.a.s)'e ve müminlere türlü işkence ve düşmanlığı reva görüyorlardı. Nihayet Peygamberimizi davasından vazgeçirmek için amcası Ebu Talib'e geldiler. Peygamberimize makam-mevki, şan-şöhret gibi türlü imkânlar vaad ettiler. Davasından vazgeçmediği takdirde onu ölümle tehdit ettiler. Lakin Allah Resûlü, ne onların tehditlerinden korktu, ne de tekliflerine iltifat etti. Ve onlara, şöyle cevap verdi: **"Amca! Güneşi sağ elime, ayı da sol elime verseler, ben bu davadan asla vazgeçmem. Allah, ya dinini üstün kılar, ya da ben bu yolda canımı veririm."**[1]

Kardeşlerim!

Resûl-i Ekrem (s.a.s), davasından asla vazgeçmedi. Rabbinin yüce emanetine daima sahip çıktı. Zira o, Muhammedü'l-Emin'di, güvenilir peygamberdi. Her daim sâdık oldu, emanete riayet etti.

Ümmetine de güvenilir olmayı, emanete sahip çıkmayı öğütledi Efendimiz. Her ne surette olursa olsun, ihanetten kaçınmamız gerektiğini bildirdi. O, mümini güven veren, itimat edilen, şerrinden emin olunan kişi diye tanımladı.[2]

Kıymetli Kardeşlerim!

"Mümin" ismini bizlere Kerim Kitabımızda bizzat Yüce Rabbimiz vermiştir. O, bu ismi de bütün nimetleri de bizlere emanet etmiştir. Hiç şüphesiz en yüce emanet, imanımız ve İslâm'ımızdır. Bizler, dünya ve ahiret saadetimizi ancak iman nimeti sayesinde elde edebiliriz. Bu noktada bizlere düşen, bu yüce emanete asla ihanet etmemektir. Ona her koşulda sahip çıkmaktır. Kelime-i şehadetlerimizle, kelime-i tevhidlerimizle Rabbimize verdiğimiz ahdimize sâdık kalmaktır. İmanın gereği olarak, hayatımızı salih amellerle ve güzel ahlâkla müzeyyen kılmaktır.

İmanımızı ve İslam'ımızı ifsat ve istismar etmek, sarsmak ve zedelemek isteyenlere karşı uyanık olmaktır. İman ve İslâm üzerinden maneviyat hırsızlığı yapanlara, yüce dinimizle insanları aldatanlara, ihanet içinde bulunanlara fırsat vermemektir. Rabbimizin şu âyetini aklımızdan çıkarmamaktır: **"Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamberine ihanet etmeyin. Şayet Allah'a ve Peygamberine ihanet ederseniz, size verilen emanetlere bile bile ihanet etmiş olursunuz."**[3]

Kardeşlerim!

Kerim Kitabımız ve Resûl-i Ekrem Efendimizin muhteşem mirası olan sünneti, müminler olarak hepimize emanettir. Nitekim Peygamberimiz (s.a.s), bu gerçeği şöyle haber vermiştir: "**Size iki emanet bırakıyorum, onlara sımsıkı sarıldığınız sürece yolunuzu şaşırmayacaksınız. Bunlar, Allah'ın Kitabı ve Peygamberinin sünnetidir.**"[4]

Bugün bizlere düşen, Kur'an ve sünnetin hayat veren mesajlarıyla gönlümüzü mamur eylemektir. Mümince bir hayatın, ancak Kur'an ve sünnetin çizdiği yolda yürümekle mümkün olduğunu unutmamaktır. Kur'an ve sünnetle yoğrulmuş on dört asırlık muazzam ilim ve irfan birikimimizi iyi idrak etmektir. Bu iki yüce emanetten ilham alarak, insanlığa yeni medeniyetler takdim etmek için gayret göstermektir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hz. Âdem ile Havva'nın çocukları olarak hepimiz, birbirimize emanetiz. Bu emanet, sevgi, saygı ve anlayış içerisinde yaşamayı gerektirir. Bu emanet, kardeşimizi kendimiz gibi görmeyi, kardeşimizin neşesini kendi neşemiz, onun kederini kendi kederimiz bilmeyi gerektirir.

Bu emanet, **"Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona hainlik yapmaz, yalan söylemez, onu zor durumda yüzüstü bırakmaz…"**[5] hadisi gereği, her durumda sadakat ve vefayı gerektirir. Paylaşmayı, yardımlaşmayı ve dayanışmayı gerektirir.

Kardeşlerim!

Sayılı nefeslerimiz, akıp giden vaktimiz, şu kısacık ömrümüz emanettir. Aklımız, kalbimiz, dilimiz, bütün bedenimiz emanettir. Huzur ve muhabbet ocağı ailemiz, göz aydınlığı çocuklarımız, külüne muhtaç olduğumuz komşularımız, malımız-mülkümüz, bilgimiz, birikimimiz emanettir. Bizlere düşen, bu emanetlerle Rabbimizin rızasına ulaşmanın gayretinde olmaktır.

Şehit kanlarıyla sulanmış vatan toprağımız, bağımsızlığımızın sembolü bayrağımız, İslam'ın şiarı ezanımız, hâsılı bütün yüce değerlerimiz birer emanettir. Bizlere düşen, bu emanetleri canımız gibi aziz saymaktır.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, bizleri emanete riayetle izzetini muhafaza edenlerden eylesin. Emanete ihanet ederek zillete düşenlerden eylemesin. Yüce Rabbimiz, bizleri Firdevs cennetinde ağırlayacağı sâdık, emîn, bahtiyar kullarından eylesin.

---

[1] İbn Hişâm, Sîret, I, 101; Belâzurî, Ensâb, I, 229-230.
[2] Nesâî, Îmân, 8.
[3] Müminûn, 23/8.
[4] Muvattâ, Kader, 3.
[5] Tirmizî, Birr ve sıla, 18.

Hazırlayan: Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü